

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

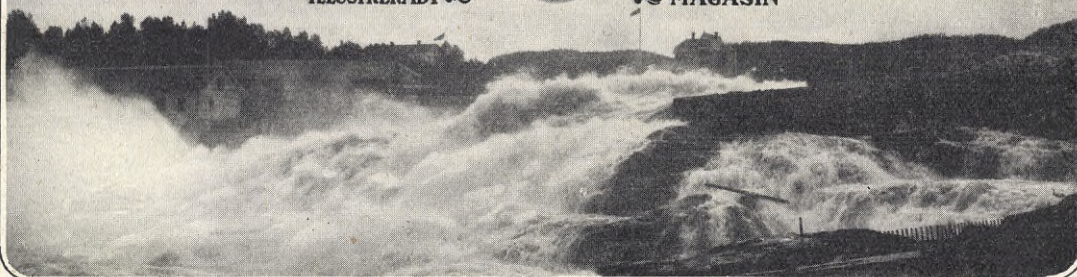
This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

HAMMARSFORSEN, JÄMTLAND. — FOTO. LÖFBLADH, HAMMARSTRAND.

13DE ÅRG.

DEN 3 DECEMBER 1911.

NO 10

Foto. Fl.-Isu, Stockholm

Germans Rytin

Kliche: T. smgt Silfverparre.

HERMAN RYDIN.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

I intet land i världen kan telefonväsendet uppvisa en så lysande utveckling som i Sverige. Orsakerna härtill äro flera. Först och främst ha naturligtvis de långa afstånden och befolkningens gleshet gjort sig gällande, vidare också svenskens genomgående vägenhet och lust att tillägna sig och blifva delaktig af moderna tekniska framsteg. Men mer än något annat har nog till detta resultat bidragit Carl Erik Gustaf Storckenfeldts lifsgärning: samlandet af de lokala telefonnäten på ett enda undantag när i statens hand. Det har blifvit en vana att ensidigt knyta den svenska telefonens utveckling vid H. T. T. Cedergrens namn och Stockholms Allmänna Telefonaktiebolag. Detta må gälla för hufvudstaden. Men för landet i dess helhet har Storckenfeldt varit mannen, och framtiden skall gifva honom rätt i hans sträfvan att med rikstelefonnätet införlifva äfven Stockholms särskilda telefonnät, åtminstone när man ser den ur den telefonerande allmänhetens synvinkel. Att han icke lyckades häri, berodde väl närmast på en misstro från riksdagens sida att äfven efter hans bortgång bevara ett statens telefonverk fritt från den byråkratiska stelhet och slentrian, som enligt erfarenhetens vittnesbörd har lättare att innästa sig i ett statens än i ett enskildt affärsföretag. Lyckligtvis har Storckenfeldts efterträdare kommit denna misstro på skam. Efter kortare generaldirektörskap af Mauritz Reinhold Sahlin (1902—04) och Arvid Lindman (1904—06) lades ledningen af telegraf- och telefonverken i Herman Rydins kraftiga hand, en man, om hvilket det kan sägas, att han i sig förenar en verklig förvaltningschefs bästa egenskaper: initiativrikedom, praktisk blick, okullig energi och sinne för samhällskrafven.

Sven Ludvig Herman Rydin är född i Uppsala den 2 oktober 1861 och fyllde sålunda för icke länge sedan femtio år. Föräldrarna voro den bekante politikern och statsrättsläraren professor Herman Ludvig Rydin och hans maka Aurora Vilhelmina Genberg. Efter mogenhetsexamen i Uppsala 1879 aflade han därstädes examen till rikets rättegångsverk 1885 och utnämndes efter sedvanlig tingsstjänstgöring till vice häradshöfding 1887. Följande år trädde han i be-

Efter porträtt.

Kliché: Demot Stjörversparre.
C. M. LILLIEHÖÖK. Afgående Förste Hofmarskalk hos H. M. Konungen, med detta år. Kammarherre hos kronpr. Gustaf 81, hofmarskalk 82, förste hofmarskalk 07. Ceremonimästare v. K. M. Orden sedan 99. Designerad ståthållare å Stockholms, Drottningholms, Gripsholms och Rosersbergs slott.

öring med riksdagen genom att söka och under 9 år (1888—97) behålla en notariebefattning vid densamma. Samtidigt arbetade han i verken, till en början i järnvägsstyrelsen, där han blef revisor 1890 och notarie 1894. Emellertid hade Storckenfeldts uppmärksamhet fästs vid den unge mannens mindre vanliga duglighet och redan följande år kallades Rydin till öfverdirektörsassistent i te-

legrafstyrelsen. Tre år därefter (1897) blef han byråchef i samma styrelse och kvarstod på denna post, tills han 1902 af dåvarande civilministern, numera ordföranden i lagberedningen, H. G. Westring kallades till expeditionschef. Vid Arvid Lindmans afgång från generaldirektörskapet 1906 i sammanhang med sitt bildande af regering återvände Rydin emellertid till telegrafverket som generaldirektör och chef för telegrafstyrelsen.

Det dröjde icke länge, förr än han i denna egenkap fick tillfälle att lägga i dagen sina förvaltningsprinciper. En af den Lindmanska ministärens första regeringsåtgärder blef nämligen att tillsätta en kommitté under generaldirektör Rydins ordförandeskap — bland öfriga medlemmar märktes sedermera envoyén i Washington H. L. F. Lagercrantz samt lektor Karl Starbäck — hvilken fick i uppdrag att uppgöra förslag till omorganisation af telegrafstyrelsen. Redan följande år var denna kommitté färdig med sitt utlåtande hvilken på visst sätt kan anses bilda epok i de svenska staten tillhöriga industriverkens förvaltningshistoria. Bland dess grundsatser stod som nummer ett, att telegrafstyrelsen, såsom handhavande en tekniskt-industriell affär, icke bör jämföras med andra ämbetsverk, utan organiseras endast med hänsyn till det för det allmänna och telegrafverket mest praktiska och ekonomiskt fördelaktiga. Bland de öfriga märktes sådana som, att en mera tidsbesparande behandling af ärendena borde införas; att det olika arbetet ej borde utföras af högre kvalificerad personal än arbetet kräver; att förenkling af det direkta arbetssättet borde genomföras med afskaffande af allt onödigt arbete; att arbetstiden å tjänsterummet borde utsträckas till 8 timmar och i sammanhang därmed af staten gifvas full aflöning för fullt arbete, något, hvartill medel erhöles genom möjligheten att minska personalen; slutligen att telegrafstyrelsens handlingsfrihet borde utsträckas. Dessa grundsatser voro icke endast vackra principuttalanden. De tillämpades i förslagets detaljer och hvad mera är de ha tillämpats i praxis, sedan förslaget vunnit statsmakernas godkännande. Alla torde vara ense om, att ett ekonomiskt och tekniskt så väl skött, statens och allmänhetens intressen på en gång så väl tillgodoseende ämbetsverk som telegrafverket icke för närvarande finnes i vårt land.

Den lysande utveckling, detsamma under föregående årtionde haft att uppvisa, har också under generaldirektör Rydins ledning trots de ogynnsammare ekonomiska konjunkturerna fortsatt. Vid 1910 års slut funnos sålunda 178 tele-

Efter porträtt.

Kliché: Demot Stjörversparre.
F. M. PEYRON. Designerad Förste Hofmarskalk hos H. M. Konungen. F. 61, u.-löjtn. v. K. Flottan 81, komm.-kapten 1:a gr. 09. Kammarherre hos kronprinsessan Victoria 98. Designerad till förste hofmarskalk. Arbet. led. af K. Örlogsm.sällsk.

Foto: Ga:rdsten, Visby. Kliché: Bengt Silfversparre.
CHRISTOFFER POLHEMSBYSTEN I VISBY, modellerad af professor Theodor Lundberg, gjuten å Otto Meyers konstgjuteri, högtiuligen afstüct den 18 nov.

graestationer, med hvilka voro förbundna 864 telegramexpeditioner samt 1722 järnvägstelegraestationer, så att hela antalet af rikets i förbindelse med hvarandra stående telegrafanstalter uppgick till 2764. Telegrafens trådleddningar hade vid samma tidpunkt en längd af icke mindre än 32,200 km. Under år 1909 befordrades på dessa ledningar 248,746 afgiftsfria och 3,714,333 taxerade telegram, af hvilka sistnämnda 802,585 transiterande, 1,303,375 till och från utlandet samt 1,608,373 inländska. Sistnämnda siffrans ringhet ger en antydning om den oerhörda roll telefonen spelar för den inländska kommunikationen: under år 1909 utväxlades icke mindre än 305,537,000 vanliga telefonsamtal och 16,751,459 perioder samtal mot särskild afgift! Telefonnätet omfattade vid förra årets slut en längd af 126,000 km. i dubbeltrådiga och 320 km. i enkeltrådiga interurban- och telefonförbindelseleder med 127,950 telefonapparater och 1931 telegraestationer. Den 1909 af Svenska telegrafverket förvärfvade uppfinningen af längdistansmikrofonen är ägnad att än ytterligare utsträcka telefonens användning som meddelelsemedel.

För helt kort tid sedan har generaldirektör Rydin tagit initiativ till en ny telefonreform. I förra veckan meddelades nämligen, att k. m:t gifvit telegraifestyrelsen i uppdrag att utse en kommitté på fem personer inom verket, hvilka skola utarbete förslag till omreglering af abonnemangsafigifterna med syfte att dessa skola göras lika för hela riket. Efter all sannolikhet kommer denna åtgärd att medföra ännu bekvämare telefonförhållanden än hittills, särskildt på landsbygden och ett ytterligare steg att tagas på vägen till hvad som torde stå som den svenska rikstelefonens stora slutmål: att alla svenska familjer skola stå i telefonledes förbindelse med hvarandra.

Bilden t. h.:
1:STE STYRMAN HÅKAN FRENNESEN FRÅN KIVIK (X), den ende räddade från barkskeppet "Hestia" från Malmö, som på resa mellan Gelle och Boulogne förolyckades i Nordsjön den 5:te november. Efter att under 25 timmar ha flutit omkring på hopsurrade vrakdelar upptogs F. af den förhåpasserande tyska ångaren "Gretchen Müller" och inbergades till Grimsby. Hestias kapten, G. L. Svanberg, omkom jämte hela besättningen, 10 man, utom styrmannen. — T. v. å foton synes svenske konsulin i Grimsby, herr John Carlbon.

Foto. Ohm, Malmö. Kliché: Bengt Silfversparre.
MALMÖ BLIFVANDE K. F. U. M.-BYGGNAD. PRINS BERNADOTTE (1) förrättade d 25 nov. grundstensinvigningen till den blifvande K. F. U. M.-byggnaden i Malmö. Prinsen är som bekant ordförande i Svenska K. F. U. M.-Förbundets styrelse hvars sekreterare, dr Fries (2) äfven närvar.

Efter fotografi.

Kliché: Bengt Silfversparre.

DOCKOR FÖR UNGA OCH GAMLA.

PARISER-MODEVÄRLDENS SENASTE SEVÄRDHET:

I Stockholms Konsthögskola har i dessa dagar pågått en mycket uppmärksam dockutställning, ett led i anordningarna till förmån för *De Gamles Dag*. Bland de konstnärliga utställningsföremålen ingår ett antal dockor skänkta af kronprinsessan,

Modern utställning af modenyheter i eleganta rumsinteriörer.

prinsessan Maria och prinsessan Ingeborgs barn. Dockorna representera de mest skilda typer från och med svenska regenter till allmoget; samt utländska dockor af allra modernaste slag, konstnärligt utförda.

H. & D. STOCKHOLMSFOTOGRAF.
DOCKUTSTÄLLNINGEN: Två skånska dockor, skänkta af friherrinnan Ellen Cederström: 1. Brud från Herrestads härad. 2. Skörde flicka från Torna härad.

I ROSENVÅREN.

FÖR HVAR 8 DAG AF NILS LAGO LENGQUIST.

Jag ser, hur de på lekande vingar, röra sig framåt genom natt och mörker. De äro legendernas ridderskap inom fjärilarnas värld.

I burgunderdräkter äro de klädda. Vingarnas mantelflikar äro af kastanjebrun sammet, och en hvit brämad krage smyger sig om halsen. Midt på den lysande vingytan bära de sitt adelsmärke, sin vapensköld; ett stort öga med svart pupill och en irishinna, som i sig sammanblandar ett mångtal skiftande färger.

Nattens påfåglar skulle jag vilja benämna dem efter vingskrudens teckning. Saturnia pyri, Schiff., kalla dem de lärde på de lärdes språk.

Jag är uppe hos en af mina vänner, som i sina insektslädor samlar alla slag af lefvande och döda varelser ur insekternas värld. På tunna nålar ser jag ett par exemplar af dessa Nattens påfåglar sitta uppträdda. Mera än c:a 150 och 115 mm. mäta de olika fjärilarna mellan vingspetsarna. Deras döda prakt fyller mig med vemod, och när jag kommit hem lefva de åter upp i mitt minne. Jag slår upp min älskade mästare, Henri Fabre, och hvad han berättar om dessa fjärilsvärldens riddare, återger jag nu, men med egna ord.

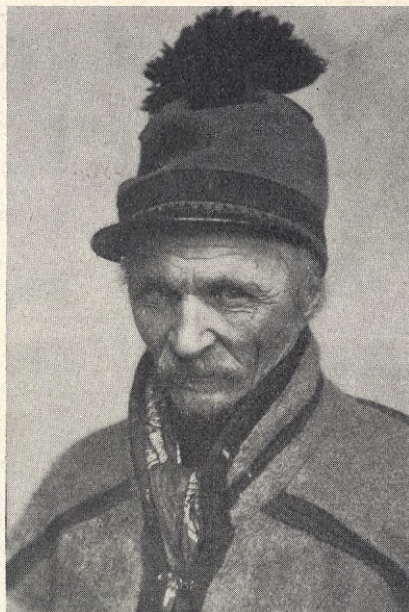
I rosenvårens tid, i maj, har en liten fjärilsprinsessa sprängt portarna till sitt slott, lämnat sitt pupphölje och glider nu med små ostadiga, liksom famlande vingslag fram i solljuset. Hon har som en ny prinsessa Törnros vaknat upp i ett trollsloft. Det är blott den skillnaden mellan henne och sagans

prinsessa, att här är törnehäcken kring det så länge sofvande slottet en — stältrådsbur. Hon har nämligen råkat bli som puppa funnen af en gammal lärd. Denne har med varsam hand gömt henne i en insektsbur, och där träder hon som fjärl först fram i Provences härliga sol. Och så blir det afton och natt efter den lilla prinsessans uppväckande ur sin dvalsömn. Och nu väntar hon på prinsen, som skall hemföra henne som brud, och liksom sagans riktige prins väcka henne till fullt lif med sin kyss, sedan han skurit genom törnehäcken.

Han kommer. Genom natt och mörker glider han fram. Men inte ensam. Det är ett moln af utbredda vingar, som rör sig fram mot det öppna fönster, hvilket är enda ingången till det rum, där den lilla prinsessan väntar bakom burgallret. Ett fyrtiotal riddare ila mot det förtrollade slottet, hvirfla med lustig ringlek rundt omkring buren, och slå sig ned på stältrådslockan och försöka genom de fina maskorna i dennas nätverk nå den efterträdda.

Ni Eros' och nattens riddare, hur kunde ni då veta, att för blott ett par timmar sedan sprängde er prinsessa sitt pupphölje; hur kunde ni genom natt och dimma finna den för många af er flera kilometer långa vägen direkt till hennes boning? Vadet Eros' oändliga makt, som inled er längans eldstod ledde er fram till målet? Hvem ägde då rösten, som hviskade i edra fjärlsöron, att just i dessa timmar, just denna natt var er längtans uppfyllelse nära?

Eller är inte detta sällsamheten själf? I en skrifbordslådas gömma har ett litet slumrande lif legat en lång vinter öfver. Ingen mera än den, som lade dit den orörliga puppan, visste, att den fanns där. En afton går en fjärlsbrud bröllopsmyckad ut ur

J. Thuuri

H. & D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF.
JOHAN THUURI, författare till den ypperliga "Boken om lapparnes lif". Christian Eriksson håller f. n. på att modellera en byst af den märkliga lappmannen, som nu uppehåller sig i hufvudstaden.

sin kammare, ännu ett par timmar, och hela nejdens nattliga riddare ila som efter en gifven vink in genom den enda port, som stod till buds, direkt fram till den väntande. Hur är detta möjligt?

Se, hvad som skett, kunna de inte gjort. Inte heller hört; ty huru fin deras hörsel än må vara, är det omöjligt, att de på så pass långt håll som ända till kilometersvida afstånd kunna uppfångat det lätta prasslet af brudens vingiladder. En enda möjlighet återstår sålunda, genom hvilken de på sinnlig väg skulle kunna tänkas tagit reda på nattens gåfva — genom lukten. Det kan ju tänkas, att en allmäktig natur utrustat dessa sina barn med en sådan förmåga, halft oförklarlig i sin storslagna vidd. Men troligt är det inte! Och det bör kanske nämnas, att om man med de mest kväfvande odörer blandar bort den tänkbara, som fjärlshonan skulle utsända till lockelse åt långväga friare, komma dessa ofelbart fram, trots alla i deras väg stjälpda lukthinder.

Hvem är då vägledaren, hvem ger den spårfinnarens kraft och förmåga att veta?

I rosenvärens tunga doftlik komma de, våra prydda riddare! Vingmanteln lvifter sig och skälver lätt under nattbrisarnas

Sedan några veckor har i Karlskrona pågått en utställning af gammal blekingsk hemslöjd, omfattande landskapets östra härad. Utställningen räknar 3,600 nummer och är den största, som hållits inom länet. Talrikast förekomma de i häradet vanliga tre- och fyrskäftstäckena, liksom och kafringar och snärtäcken. Praktfulla och egendomliga för landskapet äro de flamska väfnaderna, spetsarna och fransknytningarna. Tråslöjden är representerad af korgar, kärl, skedar och möbler. Kustsocknarna ha sändt sina fiskredskap och den fattiga skogsbygden vispar kvasstar, träskor m. m. — Karlskrona stad har sändt utställningen saker i dräll och damast; dessutom ett stort antal namntaflor, broderier och praktfulla sidentäcken, allt ordnat af Blekingestugans kände ägare, grosshandlare G. Quiding.

Dot. Karlsson Karlskrona.

FRÅN HEMSLÖJDUTSTÄLLNINGEN I KARLSKRONA: Damer, hvilka förestodo de olika sockenafdelningarna: Fr. v. äro dessa dräkter från Lösen, Kristianopol, Torhamn, Jenjö, Ramdala, Rödebo.

Klitché: Kem. A.-B. Benigt Silfverparro, Sjöhm.-Gbg.

Efter fotografi.

Kliche: Bengt Silfverparre.

J. NYSTROM-STOOPENDAHL framför sitt i dagarna aftäckta porträtt af skolföreståndarinnan fru Eldrup, öfverlämnadt till Kiellbergiska Flickskolan i Göteborg.

Ur Berlins
boyscoutkår
(kallad Pfad-
finderkorps)
voro nyligen
120 pojkar in-
bjudna till gen-
fältmarskalken,
greve vonHae-
seler å Harne-
cop. Den gamle
krigaren var
utomordentligt
intresserad af
sina gäster och
scoutrörelsen;
han lycklig-
gjorde dem t. o.
m. med att själf
lämna uppgif-
ter att lösa och
berömda deras
raskhet.

Efter fotografi.

Kliche: Bengt Silfverparre.

BRUNNSVIKS FOLKHÖGSKOLA, vid Vessman, grundad af författaren K. E. FORSLUND, nu skolans rektor, har i dagarna, efter sex års afslag af kommun och landsting, erhållit statsanslag.

Efter fotografi.

Kliche: Bengt Silfverparre.

GENERALFÄLTMARSKALKEN GREFVE VON HAESELER GER UPPGIFTER TILL TYSKA BOYSCOUTS.

mjuka smekningar. Höfviskt följa de med spelande antenner, och den utkorade af dem kysser i brudens sköte in livvets springande gnista.

Ni, Eros vackra fåglar, ni nattens brudgummar! Allt har naturen gifvit er utom ett — lyckans långvarighet!

Tre dygn allena lefva ni ert bräddade fjärlislif.

Tre dygn — sedan slakna edra vingars yppiga flor, och ni dö med de krossade vapensköldarna sudlade af dimma och dagg!

Tre dygn lefva ni, kärlekens utkorade, och intet

annat göra ni under ert ljuftva, korta lif än fylla Eros' kallelse!

Edra hufvuden bära honungssamlarens sugmun, men de förvissnade läpparna kunna aldrig få doppas i en blommas kalk, aldrig svalkas af en daggdroppe!

Ert lif var helt och fullt ägnadt Eros, Eros den af evighet välsignade! — — —

Jag minns inte längre insektsnä-larnas skuldlösa offer, torkande i samlarens låda.

Jag minns endast nattens riddare, älskande, smekande, döende i Eros' rosenvä.

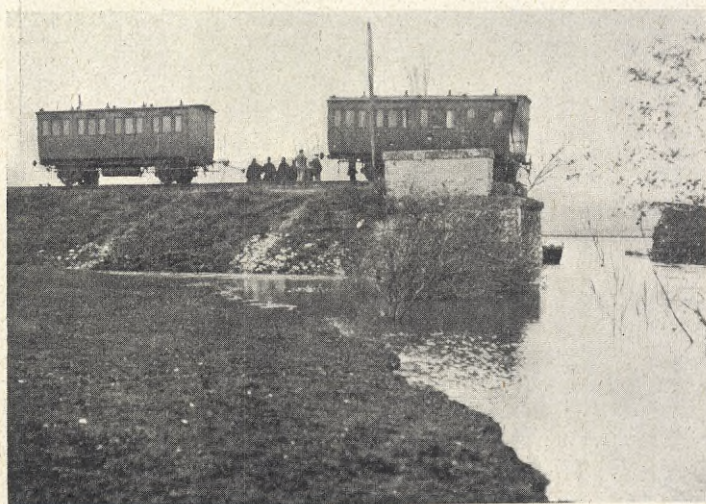
Foto: Jager, Sölm. Klische: Bengt Sjöbergparre.

ARTHUR DONALDSON i "Det stora geniet" å Oscarsteatern i Stockholm.

Den 24 nov. debuterade den från Amerika nyengagerade svensk-amerikanske unge sångaren. Debuten motsågs med stort intresse och mottogs med lika stor välvilja.

mycket mera anmärkningsvärdt, då de flesta af medlemmarna tillhöra den arbetande klassen.

När tåget från Angers till Poitiers den 23 nov. skulle passera en bro öfver floden Thouet vid Saumur, sammanstörtade den och drog med sig det fullsatta tågsättet i floden. Omkring femtio personer torde ha omkommit. Anledningen till olyckan var främst, att floden öfversvämmat sina bräddar och brutit igenom en fördämning, men banans dåliga tillstånd var måhända anledning nog.

Efter fotograf.

Kliche: Bengt Sjöbergparre.

ÅTERSTODEN AF DET FÖROLYCKADE BANTÅGET VID SAUMUR.

En ny kyrka har helt nyligen blifvit invigd i South Brooklyn, enligt hvad en landsman meddelar oss. Församlingen har ett medlemsantal af c:a 260 personer, som samlat penningar till kyrkan. Den ärgjörd af stucco kostar, 100,000 kronor och är uppförd af en svensk byggmästare. Invigningsdagen upptogs en kollekt, som öfverskred 4,000 kronor. De 260 medlemmarna hafva dessutom lofvat, att genom månatliga bidrag underhålla kyrkan, hvilket är så

Efter fotograf.

Kliche: Bengt Sjöbergparre.

NYINVIDG SVENSK KYRKA I AMERIKA.

Nedanstående bild:
DEN STULNA FRA ANGELICOMADONNAN.

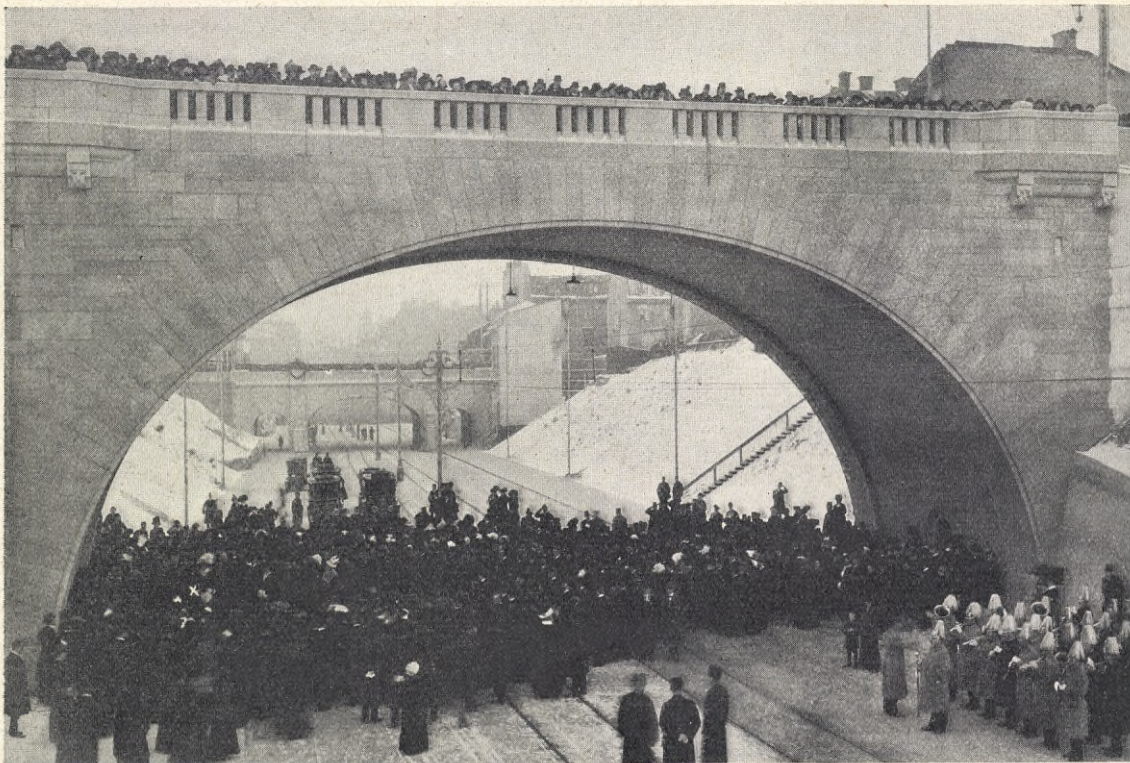
MINNESVÅRD ÖFVER JOSEF KAINZ, den store skådespelaren, aftäckt i Wien d. 12 Nov.

GRAF K. STÜRGGH, Österrikes nye ministerpresident, förutvarande undervisningsminister.

KUNGSGATAN, EN NY TRAFIKLED I HUFVUDSTADEN

H. 8 D. 13 STOCKHOLMSFOTOGRAFI.

DEN FÖRSTA OFFICIELLA SPÄRVAGNEN.

Kliché: Bengt Sjöveersparre.

öfverst:
ÖPPNANDET i närvaro af konungaparet (X),
hertigparet af Västergötland och hertigen af Nerike.
T. v.:
ÖFVERLÄMNADET TILL STOCKHOLMS
STADSFULLMAKTIGE.

Den 24 nov. var en betydelsefull dag i Stockholms stads historia. Det gatu-
arbete, som den dagen erhöi sin hög-
tidliga afslutning, påbörjades 1905; den
tomtareal staden förvärfvat i och för
dess genomförande uppgår i värde till
öfver 5 millioner kronor, och själfva
arbetet har betingat 1 1/4 million kro-
nor. Gatan blir en pulsåder för trafik
mellan Kungsholmen och Östermalm,
som hittills försvårats genom Brunke-
bergsåsens betydande gatustigningar.

FEMTIO ÅR SEDAN DET FÖRSTA TELEFONERINGSFÖRSÖKET.

FÖR HVAR 8 DAG AF TELEFONDIREKTÖREN E. EKEBERG.

Redan 1837 hade en amerikansk fysiker — Page — iakttagit, att en järnstång, som hastigt magnetiserades och demagnetiserades, därvid försattes i vibrationer och t. o. m. frambringade toner.

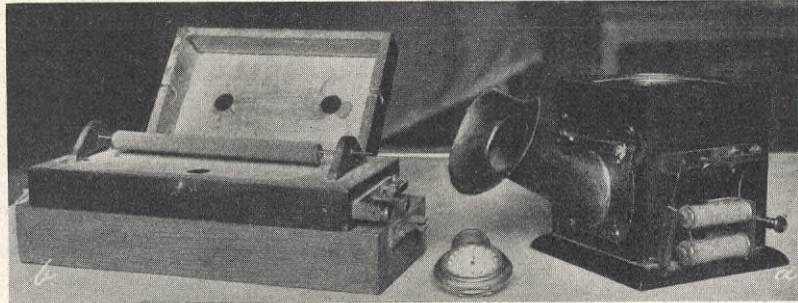
Sedermera framlade en fransk telegrafjänsteman Bourseul år 1854 följande plan till ljudöverföring på långa afstånd medelst elektricitet: "Man talar framför en platta, som härigenom försättes i svängningar, genom denna rörelse slutet och öppnas strömmen från ett elektriskt batteri, denna elektriska

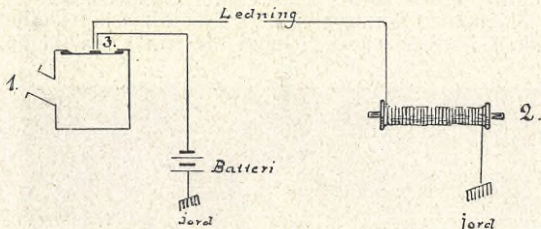
Efter fotografi. Kliche: Bengt Sjöqvistsparre. DEN FÖRSTA TELEFONEN, konstruerad af Ph. Reis 1861.

ström föres genom en ledning till en å mottagningsstationen inlänkad platta, som utför noggrannt samma svängningar". Han profeterade redan då, att man skulle kunna tala mellan Paris och Wien. Tyvärr lyckades icke Bourseul genomföra sin plan i praktiken, men vi hafva dock i detta utkast en enkel förklaring af teorien för vår nuvarande telefon.

Page's rön och Bourseul's idé tillgodogjorde sig sedermera professor *Philipp Reis* i Friedrichsdorf, då han år

Efter fotografi. Kliche: Bengt Sjöqvistsparre. REIS 1863 FÖRBÄTTRADE TELEFONAPPARAT: a afsändaren, b mottagaren.

Efter fotografi. Kliche: Bengt Sjöqvistsparre.

PRINCIPEN FÖR REIS EXPERIMENT: 1. Afsändningsinstrumentet (en tärningformad trälåda). 2. Mottagningsinstrumentet (den svängande järnplåten). 3. Den vibrerande hinnan, som sluter och öppnar strömmen i ledningen.

1861 konstruerade en apparat för ljudöverföring, som han själf kallade *telefon*. Den amerikanske professor Hughes provade några år senare denna Reis's apparat i Petersburg inför kejsar Alexander och sade sig vara i stånd att fullkomligt tydligt öfverföra och mottaga icke blott alla musikaliska toner utan äfven enstaka talade ord.

Icke heller Reis lyckades komma fram till något praktiskt användbart resultat, och från dessa första experiment var det en lång och mödosam väg till nutidens fullkomliga telefonapparater. — Många energiska män hafva offrat långvarigt tankearbete och

afsevärda pänningssummor på denna telefonens utveckling.

Nästa steg togs ej förrän 1876 då amerikanaren *Bell* patenterade sin hörtelefon, som i princip hade samma anordning, som ännu i dag användes.

Bells telefon, som nu tjänstgör uteslutande för att höra med — mottaga samtal — begagnades då äfven till afsändningsinstrument i det man under talet flyttade den från örat till munnen eller ock använde två telefoner, en vid örat och en vid munnen. Enligt denna princip anlades för tyska Rikspostamtets räkning år 1881 ett telefonnät i Hamburg.

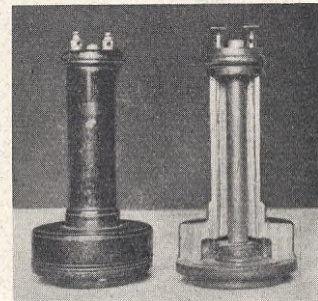
Emellertid blifva icke de strömmar, som alstras af hörtelefonbleckets vibrationer framför den inuti anbragta magneten tillräckligt kraftiga för telefoning på långa håll, och själfva klangen i rösten framkommer ej oförändrad; man arbetade därför med ifver på att få till stånd en ändamålsenlig afsändningsapparat, och redan året därpå hade Edison sin konstruktion färdig, och 1878 kom den ofvannämnde amerikanaren *Hughes* med sin kolstångs-mikrofon. Från och med detta år kan man anse telefoneringsproblemet fullständigt löst.

Här hemma började också i rask följd anläggning af enstaka telefonförbindelser och äfven smärre tele-

fonstationer. Från Pariserställningen hemkom den unge ingenjören *Cedergren*, och lade grunden till det storartade företaget, som nu bär namnet Stockholmstelefon, ja, man kan säga grunden till det världsrykte Sverige fick såsom telefonlandet par préférence, och *L. M. Ericsson* gjorde likaledes en blygsam början uti sin lilla lokal vid Tunnelgatan i Stockholm till det jätteaffärsföretaget, som nu bär hans namn ut öfver alla världsdelar.

Vid slutet af 1880 funnos i Stockholm 320 abonnenter, som betalade en årsafgift varierande mellan 160 och 280 kr. pr apparat. Denna första anläggning tillhörde *Bellbolaget*, som äfven hade börjat telefonverksamhet i Göteborg och Sundsvall.

Telegrafverket började sin telefonrörelse i Stockholm 1881 genom anläggning af en station hufvudsakligen afsedd för ämbetsverkens räkning. Först sedan de interurbana ledningarna i

Efter fotografi. Kliche: Bengt Sjöqvistsparre. BELLS TELEFON 1877.

HUGHES MIKROFON, ljudvågorna förändra kolstängens tryck mot öfver och underliggande kolskifvor; därpå ändras motståndet i ledningen och således äfven strömstyrkan, till följd därpå ökas och minskas styrkan i hör-

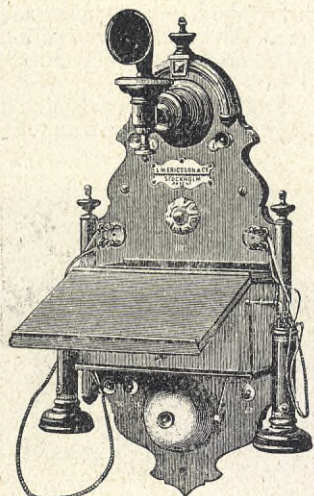
utvisade, när abonnenten ringde (ungefär som på en vanlig ringledningstafel) och en s. k. "jack", där ledningstrådarna slutade i fjädrar. Nu kunde förbindelse lätt avägbas mellan två n:o, hvilka som helst, genom en böjlig isolerad metalltråd, i hvardera ändan försedd med prop-par, som passade i jackarne och gjorde kontakt med deras fjädrar.

När flera sådana bord behöfde uppsättas på en station måste särskilda mellanledningar anordnas, och om n:o 24 t. ex. ville tala med 658 måste första telefonisten ropa till den 7:de det begärda numret och tillika uppgifva på hvilken mellanbordsledning samtalet skulle uppkopplas; detta verkade naturligtvis mycket störande och kunde lätt gifva anledning till misstag.

Efter fotografi.

telefonens elektromagnet, som är inlänkad i ledningen på mottagningslådan, och det attraherade hörtelefonmembranet kommer i svängningar.

Kliché: Bengt Sjöversparre.

Efter fotografi.

FRÅN ÄLDRE TIDER.

möjligheten att anordna en "central" för 1000-tals abonnenter mest svårlöst ut.

Upp till 100 st. kunde abonnenterna sammanföras i ett "bord", där hvar och en hade sin "klaif", som

slutet af 80-talet blifvit färdiga tog statens telefonverksamhet riktig fart; vid denna tid började också staten inköpa en del enskilda anläggningar bland hvilka de största voro nätet i Göteborg, som med sina 850 apparater öfvergick i Telegrafverkets ägo 1888. Icke långt därefter följde Sundsvallsnätet.

Efter de ofvannämnda svårigheterna med själva telefonapparatens konstruktion mötte naturligtvis under utvecklingens gång flera andra, däribland såg

Efter fotografi.

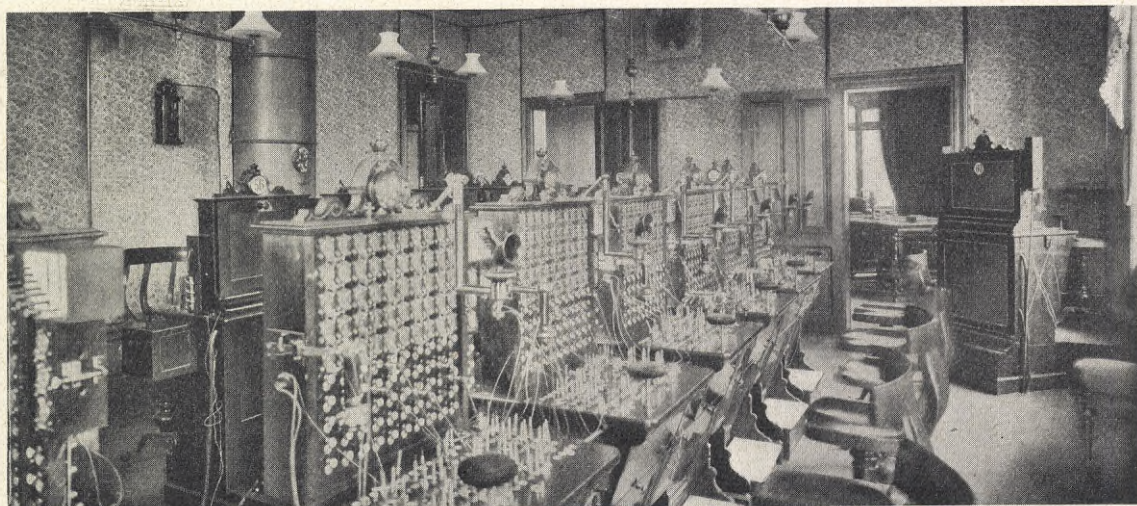
L. M. ERICSSONS APPARATER:

MODERN CENTRALBATTERIAPPARAT.

Kliché: Bengt Sjöversparre.

Uppfinningen af de s. k. *multipelborden* måste därför anses som en epok i telefoniens historia.

Idén med denna anordning är, att hvarje telefonist skall framför sig och inom räckhåll hafva tillgång

Efter fotografi.

ALLM. TELEFONBOLAGETS FÖRSTA CENTRAL I STOCKHOLM ÖPPNAD 1883.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöversparre, Sthlm.-Gbg.

Efter fotograf.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre, Sthlm.-Gbg.

INTERIÖR AF MALMÖ NYA TELEFONCENTRAL, SVERIGES MODERNASTE TELEFONSTATION, inrättad enligt centralbatterisystemet, togs i bruk natten till den 19 nov. Växelborden hafva en kapacitet af 18,000 abonnentnummer, äro tillverkade å A.-B. L. M. Ericsson & Co verkstäder med undantag för den s. k. abonnentmultipeln, hvilken utgått från telegrafverkets egen verkstad. Stationens chef är telegrafdirektör K. Wikblad. De tekniska anordningarna äro utförda enligt plan och konstruktion af ingenjören hos telegrafstyrelsen A. H. Olsson, och stationsarbetet har leddes af linjeingenjören G. Ringius. Stationshuset är uppfördt efter ritningar af arkitekten i Malmö Fr. Fredriksson.

till alla abonnenternas jackar, således icke blott det 100-tal som hon själf betjänar. Maximum af räckvidd anses vara en yta af ungefär 1 meters höjd och 1,8 å 2 m. längd. Ett dylikt multipelfält kan användas af 3 expeditricer och måste sedan upprepas för de följande 3 o. s. v.

En telefoncentrals kapacitet bestämmes af det antal jackar, som kunna sammanträngas inom oöfvan angifna yta. Förr ansåg man att c:a 15,000 var maximum, nu har man här i Sverige minskat jack-

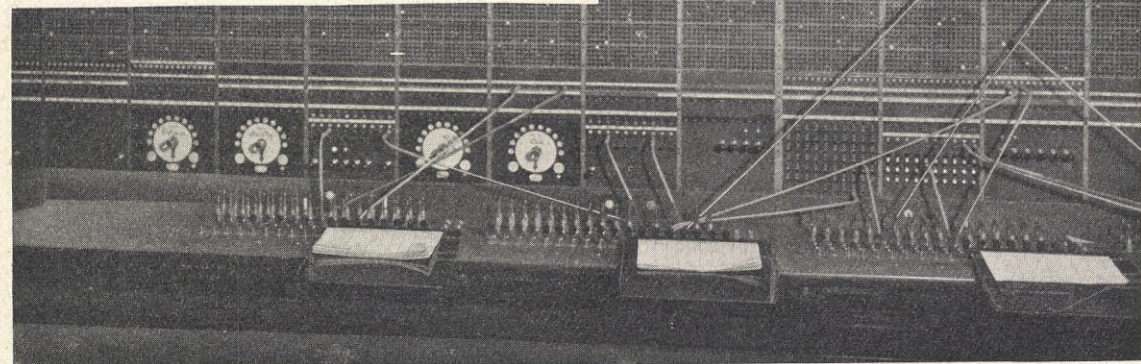
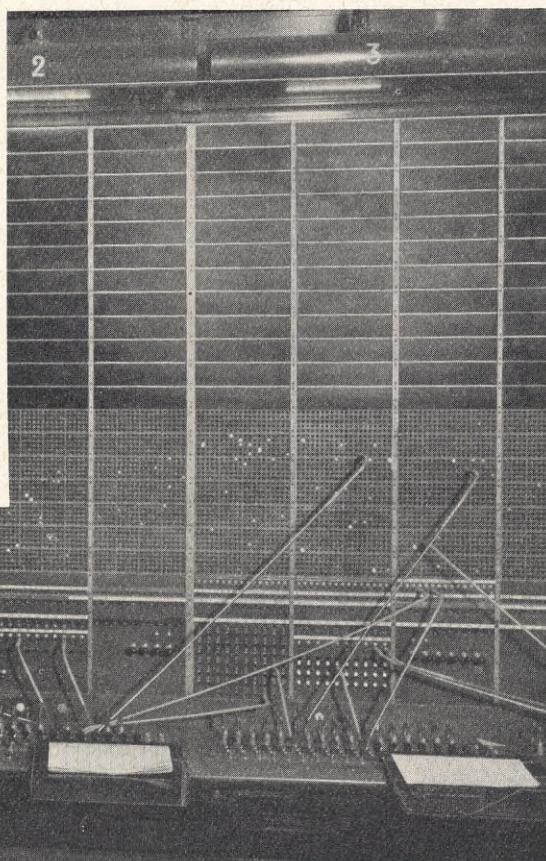
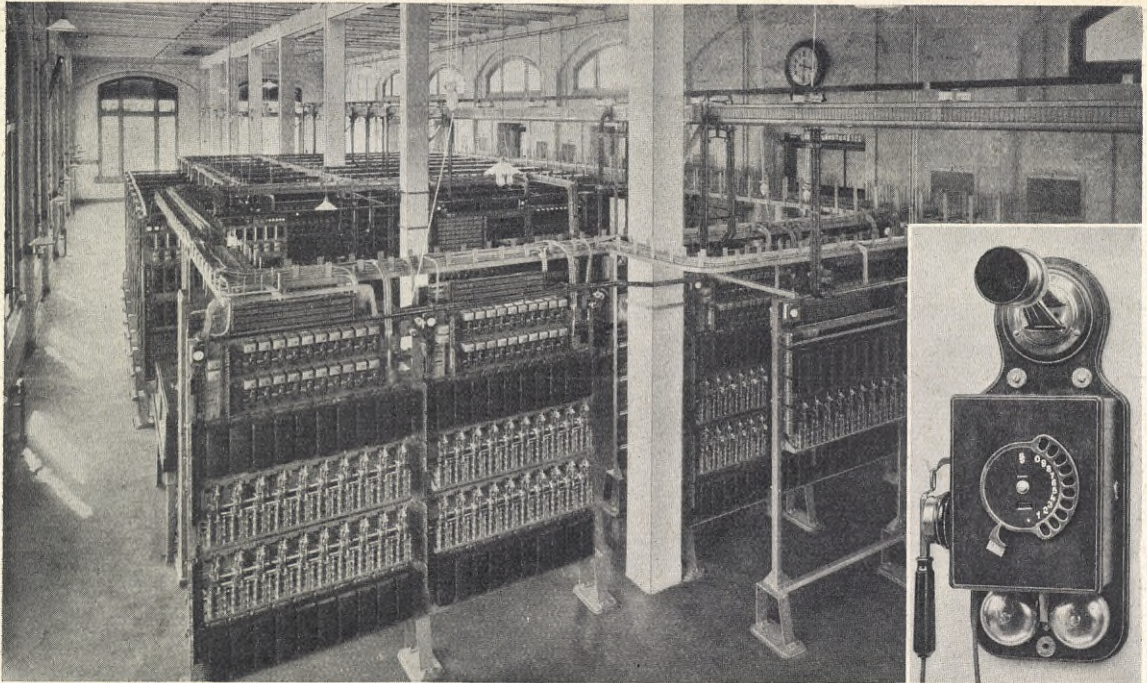

Foto Rahmn, Malmö.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre, Sthlm.-Gbg.

FRÅN MALMÖ NYA TELEFONCENTRAL. Tre expeditorsplatser af ett multipelbord för s. k. landslinjeexpedition. Å bordets vertikala del synes abonnentmultipeln samt därunder lokalfälten med, till vänster, apparater för automatisk växling.

Efter fotograf.

INTERIÖR AF AUTOMATISK STATION. — TELEFONAPPARAT FÖR AUTOMATISK KOPPLING.

Eliskt. Kem. A.-D. Dengt. Silfversparve, Sjöln.-Utg.

hålens storlek och trängd dem tillsammans så att multiplar för 30,000 ja ända till 50 à 60,000 abonnenter kunna anordnas. Men äfven dessa kolossala kapaciteter blifva otillräckliga för många af nutidens stora telefoncentra, hvarför man måste tillgripa utvägen att inom samma stad anlägga flera stationer med förbindelseledningar emellan dem.

En annan viktig förbättring inom telefontekniken var det på 90-talet uppiunna *Centralbatterisystemet*.

Detta gör såväl signalinduktorn som mikrofonbatteriet öfverflödiga vid abonnentapparaten; för att komma i förbindelse med stationen har man endast att lyfta mikrofonen ur sin klyka, hvarvid den å centralen uppställda gemensamma strömkällan (accumulatorerna) lämnar energi såväl för anropslampans tändande som för mikrofonerna. Genom detta system minskas apparatunderhållet och ökas expeditionssäkerheten; slutsignalen gifves också automatiskt, då man lägger tillbaka mikrofonen, så att ledningarna kunna icke bli stående "upptagna" utan att samtal pågår.

Efter detta system äro bl. a. telegrafverkets stationer i Helsingborg och Malmö byggda, våra bilder visa interiörer från den sistnämnda.

I Amerika har jämsides med utvecklingen och förbättringen af multipelborden försök gjorts att åstadkomma *automatisk växling* d. v. s. abonnenten skulle själf, utan förmedling af någon telefonist, kunna sätta sig i förbindelse med hvilken annan abonnent som helst i samma nät.

Redan 1879 uttogs ett patent, men först genom *bröderna Strowger's* arbeten fick problemet en tillfredsställande lösning. År 1891 bildades ett bolag: *Strowger Automatic Telephone Exchange*, hvars ledande män så energiskt arbetat för sakens genomförande, att i denna dag flere hundra tusen abonnenter i Amerika äro anknutna till automatiska stationer, och i Chicago bygges f. n. en jättestation för 100,000 abonnenter.

Ofvanst. bild visar en interiör af en *automatisk sta-*

tion: den består, som man ser, af endast ett maskinrum, där de många "väljarne" och "reläen" äro uppsatta på stora järnställningar, det hela ger intrycket af kall, omutlig bestämdhet; vid ett besök där hör man de mekaniska delarnes rasslande, men inga vänliga kvinnoörter. Mellan järnställningarna kila flinka mekanici för att här och där hjälpa en "väljare" som står och "darrar" utan att riktigt komma iväg, som han skulle, och man behöfver icke ha' alltför liflig fantasi för att tänka sig, hur det låter i andra ändan af ledningen, där finns sannolikt också en, som darrar, af raseri!

A samma bild visas huru en *abbonentapparat* ser ut. Den på framsidan synliga skifvan med 10 hål användes för kopplingen. För att komma till n:o 8542 tar jag af mikrofontelefonen som vanligt, sätter fingret i hålet n:o 8 och vrider skifvan tills fingret tar emot den nedtill till vänster synliga haken, därigenom utsläppes 8 korta strömstötur på ledningen, hvilka föra den tillhörande väljaren till en ledig förbindelseledning till 8,000-talet; då fingret drages ut går skifvan tillbaka af sig själf, och nu gör jag samma manöver med hålet n:o 5, hvarvid en andra väljare sätter mig i förbindelse med 500-talet inom det förut nämnda 8,000-talet; genom att slutligen föra hålen n:ris 4 och 2 ned till haken flyttar sig en tredje väljare dels 4 steg uppåt och vrider sig 2 steg åt höger och nu är jag framme vid ledningen 8542; automatiskt utsändes därefter en ringning till abonnenten så vida numret är ledigt, skulle det åter vara upptaget hör jag ett surrande ljud.

Efter samtalets slut sker ögonblicklig afkoppling så snart jag lägger min mikrofon i klykan.

I de automatiska systemen är sålunda allt växlingsarbete öfverflyttadt på abonnenten, men, om allt fungerar riktigt, får han en snabb expedition, slipper något ordbyte med mellanhanden-telefonisten, och de båda samtalande äro absolut "ensamma på ledningen".

I Europa börjar nu detta helautomatiska system

Efter fot. grafi.

INTERIOR AF EUROPAS FÖRSTA HALFAUTOMATISKA STATION, för någon tid sedan öppnad i Amsterdam.

Kliche. Bengt Sjöfversparre

kväma "uppringningen" att endast behöfva lyfta upp sin mikrofon, och telefonisten i stället öfvertagit den automatiska växlingen, men icke med en tiohålig skifva utan ett klaviatur ungefärligen som på en skrivmaskin; bilden till vänster visar den enda i Europa befintliga stationen af denna typ — i Amsterdam.

Nästa steg torde blifva en kombination af hel och halfautomatiskt system, så att de abonnenter, som så önska, kunna växla själfva, under det att de, som hålla af våra plikttrogna och tillmötesgående telefonister kunna begagna sig af det halfautomatiska systemet.

Inom ramen af denna uppsats har ej kunnat beröras en annan viktig gren af telefontekniken, den om liniebyggnad och den i samband därmed stående viktiga frågan om lång distanstelefonering.

Emellertid torde af det anförda noggsamt framgå hvad kunskapsrika vetenskapsmän, energiska ingenjörer och förutseende affärsmän under ett halfsekel måst uträtta för att af Philipp Reis's vetenskapliga leksak åstadkomma det bekväma och omistliga kommunikationsmedel, som vi hafva i våra dagars driftsäkra telefonväsende.

göra sitt intåg, och München torde väl vara den hittills största stationen. I Tyskland äro äfven några mindre stationer — upp till 1500 abonnenter — redan ombyggda efter detta system.

Den senaste nyheten är emellertid det s. k. "auto-manual system" — halfautomatiska systemet — där abonnenten återfått sin gamla apparat och den be-

Reis delade så många andra uppfinnarens öde att dö fattig och glömd — ett par år innan Bell gjorde sin stora uppfinning — men tyska regeringen har uppjudit allt för att tillförsäkra honom äran af att hafva uppfunnit telefonen och har på kyrkogården i Friedrichshof rest honom ett anslående monument.

Göteborgs stora varuskjul vid Oscarsgatan på Nya kajen står nu i det närmaste färdigt, och är redan delvis taget i besittning för sitt ändamål. Den kolossala byggnaden, som gör ett imponerande intryck, är alltigenom uppförd af armerad betong, och mäter i längd 130 meter. Själva grunden utgöres äfven den af betong lagd på bergbotten, hvarigenom någon "sättning" här aldrig är att befara. Tillfölje varumagasinet läge alldeles invid ångarnes tilläggsplats är så praktiskt anordnad, att lossningen medels 4 väl-

diga kranar kan ske direkt från fartygen till de plattformar, som löpa utefter skjulens båda våningar.

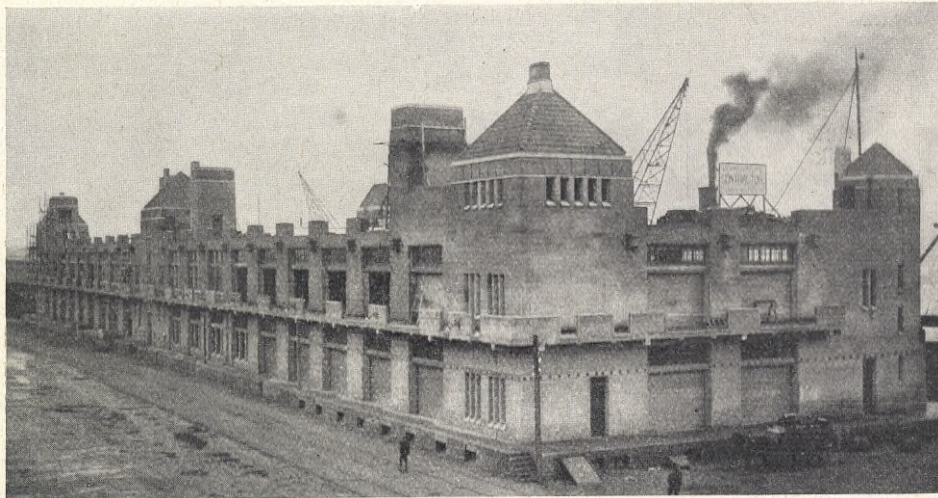
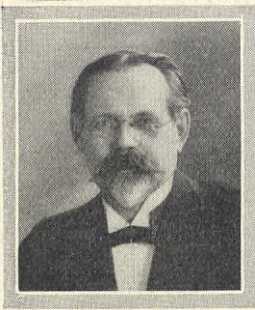

Foto. Backlund, Göteborg.

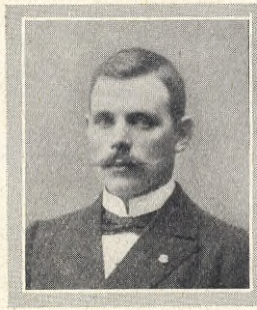
GÖTEBORGS NYA STORA VARUSKJUL

Kliche. Bengt Sjöfversparre.

NYA LEDAMÖTER I RIKSDAGENS ANDRA KAMMARE. VII.

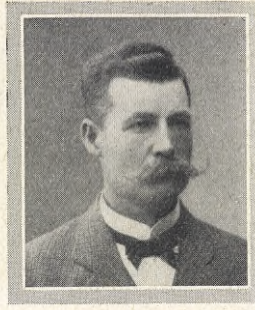
G. A. PETERSSON.
President. — Lidingsön.
Höger.

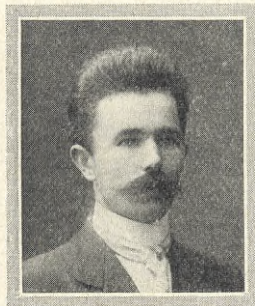
G. W. KÄLLMAN.
Mureriarbetare. — Sundbyberg.
Soc.

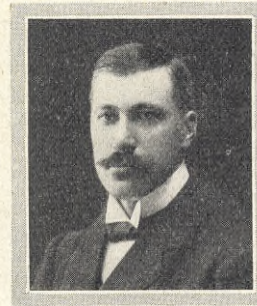
N. A. MOLIN.
Skräddaremäst. Stadsf. Landst.
— Södertelje. — Soc.

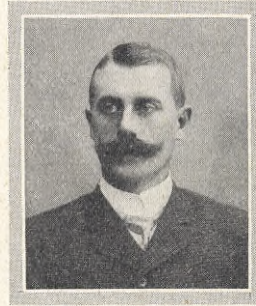
STOCKHOLMS L:s NORRA
(Höger 1 — Lib. 1 — Soc.-dem. 1):
P. H. SJÖBLOM.
Arbetare. — Frötuna. — Soc.

HELSINGLANDS LÄNS SÖDRA (Lib. 1 — Soc.-dem. 2):
A. W. SÄVSTRÖM.
Ombudsman. — Bollnäs.
Soc.

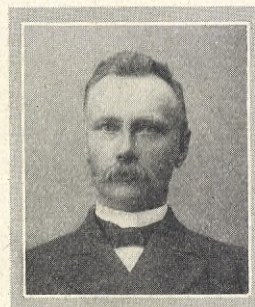
E. J. LINDBERG.
Jernsvarfvare. Stadsf. Landst.
— Söderhamn. — Soc.

HELSINGLANDS LÄNS NORRA (Lib. 2 — Soc.-dem. 2):
A. W. EDBOM.
Magasinsbokhållare. Landst.-m.
— Ljusdal. — Soc.

P. NORIN.
Hemmansägare. Landst.-man.
— Norråsen. — Soc.

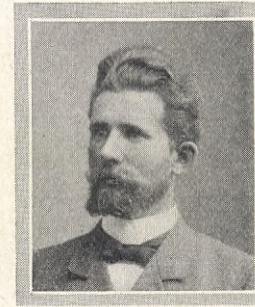
MEDELPAD (Höger 1 — Lib. 2 — Soc.-dem. 1):
J. ZELAHN.
Hemmansägare. Komm.-ordf.
Landst.-m. — Wattjom. — Höger.

J. O. WESTLUND.
Hemmansägare. Komm.-ordf.
Landst.-m. — Kvarsätt. — Lib.

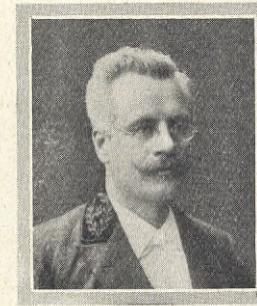
C. A. SVENSSON.
Förtroendeman. — Skönsberg.
Soc.

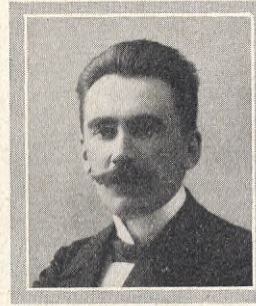
NORRBOTTENS L:s NORRA
(Lib. 2 — Soc.-dem. 1):
P. A. BÄCKMAN.
Mejeriförest. — Nederkalix. Lib.

NORRBOTTENS L:s NORRA*
C. J. ASPLUND.
Grufvingeniör. Komm.-ordf. —
Kiruna. — Soc.

NORRBOTTENS LÄNS SÖDRA (Lib. 2 — Soc.-dem. 1):
P. HELLSTRÖM.
Fil. Dr. Stadsfullm. Landst.-m.
Luleå. — Lib.

E. A. HAGE.
Jernv.-bokhållare. Stadsrevisor.
Landst.-m. — Luleå. — Soc.

Af Riksdagens Andra kam-
mares 230 led. nyvaldes 105
och af dessa ha vi — med ett
undantag, — kunnat återgifva
samtliga porträtt — ett till-
mötesgående, för hvilket icke
endast vi, men den stora all-
mänheten står i förbindelse.

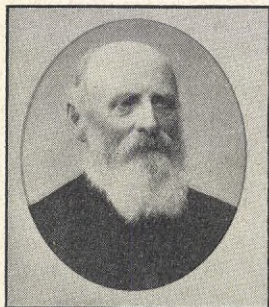
RÄTTELSE: Skaraborgs
läns södra valkrets valde 3 lib.
(ej 2) och Hallands läns
valkrets — 3 höger (ej 2).

Tillägg: Norrköping — Lin-
köpings valkrets omvalde 1 hö-
ger — 1 lib. — 1 soc.-dem.

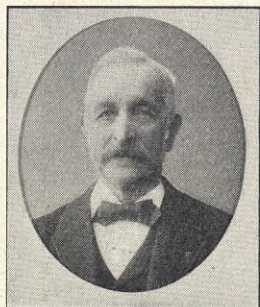
I nästa nr. börjar serien ny-
valda led. i Riksdagens Första
Kammare.

* **NORRBOTTENS LÄNS NORRA** (forts.). L. SANDSTEDT (saknas portr.) Gruffogde. — Malmberget. — Lib.

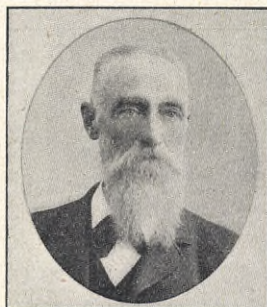
VECKANS PORTRÄTTGALLERI

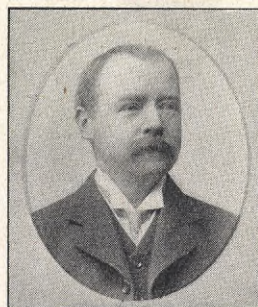
C. A. UDDGREN.
Kyrkoherde. — Qville
85 år 20 nov.*

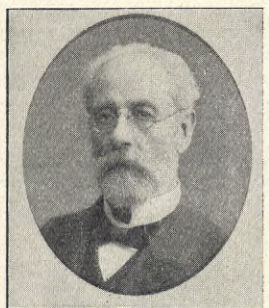
G. A. K. HAMILTON,
Grefve. F. d. Professor. —
Djursholm 80 år 29 Nov.*

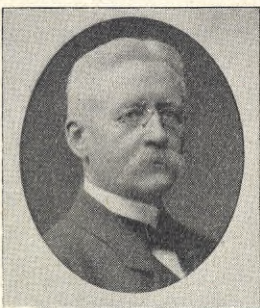
F. R. AULIN.
Fil. Dr. F. d. Läröverksadjunkt
— Stockholm 70 år 19 Nov.*

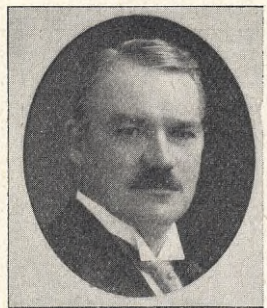
C. A. V. FLENSBURG.
Med. Dr. Förste Lijmedikus.
Stockholm. 55 år 29 Nov.*

A. V. H. HEDENSTIERNA.
V. Häradshöfding. — Stockholm.
70 år 19 Nov.*

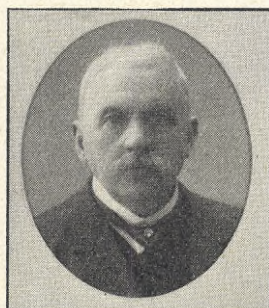
G. F. VON ROSEN.
Grefve. F. d. Bruksägare. —
Stockholm. — Nyutnämnd ord.
Riksbanksfullmäktig.

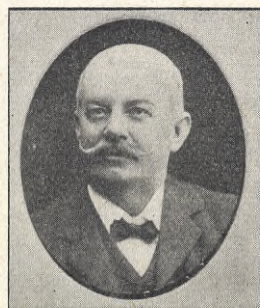
M. MORTON.
Krigsråd. — Stockholm.
50 år 23 Nov.*

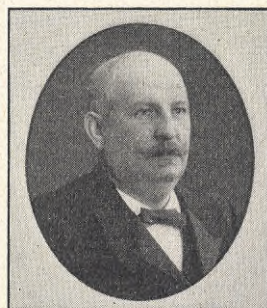
O. JÄRTE.
Aktuarie. — Stockholm. —
Tillkallad sakkunnig v. utredn.
om arbetslöshetsförsäkr.

N. NORÉN.
Grosshandlande. — Kristianstad.
70 år 20 Nov.

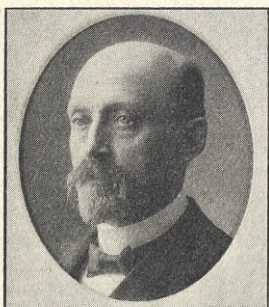
K. J. X. STRÖMBERG.
Stadsfogde. Kronokassör. —
Varberg. 60 år 28 Nov.*

L. CARLSSON.
Grosshandlande. — Norrköping.
50 år 4 Dec.*

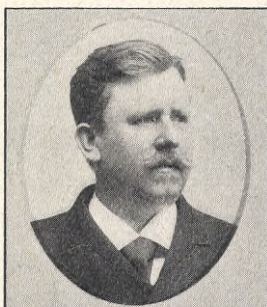
J. A. MODÉEN.
Handlande. V. komm.-ordf. —
Bor. 50 år 16 Nov.

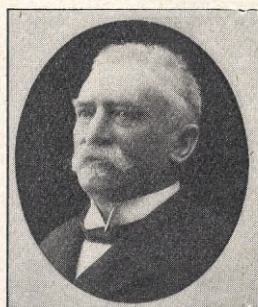
A. ARNELL.
Landskamrerare — Hernösand.
65 år 21 Nov.*

K. A. L. ROSENQUIST.
Trafikchef. — Kristinehamn.
60 år 19 Nov.*

C. A. T. ÖHRSTRÖM.
Postmästare. — Strängnäs.
60 år 19 Nov.

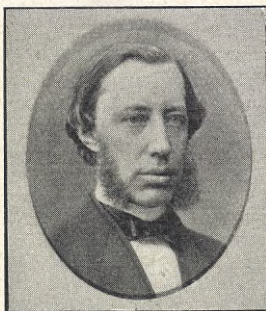
G. SCHOUG.
Tullbevakningskontrollör. —
Malmö. 60 år 25 Nov.

* Data å nästa sida.

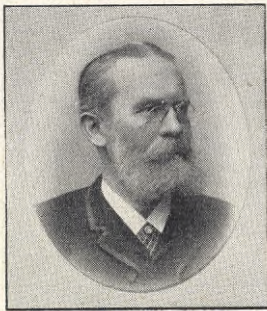

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data här nedan.

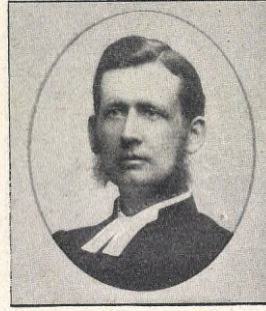
G. W. WESTBERG †.
F. d. Protokollsekreterare. —
Stockholm. F. 29. † 14 Nov.*

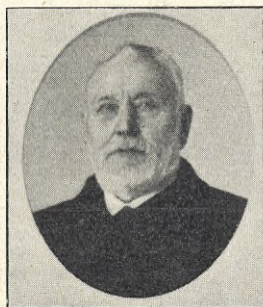
B. A. BECKMAN †.
Kapten. Öfverinspektör. — Ver-
namo. F. 32. † 14 Nov.*

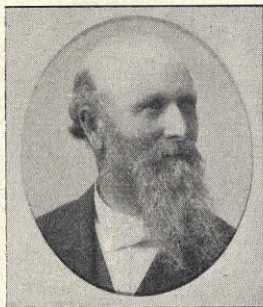
A. ERICKSON †.
Kyrkoherde. — Väderstad.
F. 47. † 15 Nov.*

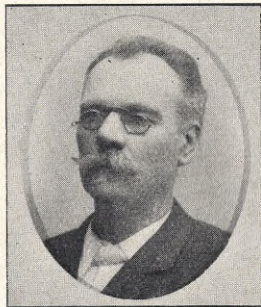
A. A. WENNLUND †.
Kyrkoherde. Landstingsman. —
Ofvånåker. F. 56. † 19 Nov.

E. LINDGREN †.
Trädgårdsdirektör — Björknäs,
Rönninge. F. 28. † 17 Nov.

A. MOSSBERG †.
Hemmansegare. — Blomskog.
F. 37. † 26 Okt.*

S. OLSSON †.
Skolföreståndare. — Ämål.
F. 48. † 10 Nov.*

L. G. DANIELSON †.
Verkst. Direktör. — Mölndal.
F. 55. † 24 Nov.*

CARL UDDGREN. Stud.-ex. 44, fil. dr. 54. teol. kand. 64, prestv. s. å. Folkskole nsp. i Göteborg 67. Kyrkoherde i Qville sedan 80.

GUSTAF HAMILTON. Stud.-ex. 48, jur. kand. 55, jur. hedersdoktor 68, professor i admin. rätt o. nat. ekon. v. Lunds Univ. 62. Hänvisa t. helsidesporträtt o. biografi i årg VIII:9.

FREDRIK AULIN. Stud.-ex. 61, fil. dr. 72. Adj. v. Söderm. h. å. lärov. i Sthlm 69—66. Sedan dess sysselsatt v. Riksmusei botan. afd. På sin tid led. af Sthlms stadsfullm. o. af Folkskoleöverstyrelsen.

CARL FLENSBURG. Stud.-ex. 74, med. dr. 94. Tjensgj. ss. sjukhus- o. militärläkare, doc. v. Karol. Inst. 94—04, läroed. 98, läkare h. Konungen 99—07, reg.-läkare i Fältläk.-kåren 03. Förste Lfmedikus 04, reg.-läk. v. Svea Lifg. 08. Med. förf. Led. Krigsvet. Akad.

HUGO HEDENSTJERNA. Stud.-ex. 69, v. häradshöfd. 73, aman. i Gen. poststyr. 76, afg. 08. Under många år f. kanslist i Riksd. F. K., ord. notarie i Medicin.-styr. m. m. Sekret. o. ombudsman v. Sthlms Gasverk 78—08, sekret. h. styr. f. Sabbatsbergs sjukhus s. å.

MÄRTEN MORTON. Stud.-ex. 82, höf.-ex. 89, e. o. tjänsten an i arméförvaltningen 90 tf. ombudsman derst. 95, sekret. v. dess fortifik. o. intend. dep. civilbyråer 01, tf. kanslir. i landförsv.-dep. 04, krigsråd o. chef f. arméfövalt. art. o. fortifik. dep. civilbyråer.

KNUT STRÖMBERG. Stud.-ex. 73; ord. stadsfogde o. kronokassör i Varberg sedan 87. Sekret. i fattigv.-styr. i stadsfullm., i hamnstyr. samt ombudsman v. sjömanshuset. Led. af Vattenledn. styr. o. en del af dess ordförande.

LEVI CARLSSON. Sedan 1900 delegare i firman Axel Andersén & Co i Norrköping. Styr. led. i Norrk. E. Bank. sedan 09.

AXEL ARNELL. Stud.-ex. 67, v. häradshöfd. 75, tf. länsbokh. i Vestern. län s. å., landskamerare derst. sedan 92. Ombudsman i länets Brandstods- bol. f. landet 78—93, ordf. 96—1900, länsstyr. ombud v. Hernösands E. Bank 93—07, ordf. i Hernösands Musikällskap 97—09.

KJELL ROSENQUIST af ÅKERSHULT. Afg.-ex. fr. Tekn. Högskolan 73, deretter nivellör, ban- o. masf.-ingeniör v. olika jernvägar, samt sedan 98 trafikchef o. verkst. direktör i Mora—Vänerns o. Ö. Verml. jern- vägar. Led. af Landstinget sedan 09, led. af styr. f. Sv. Jernvägsfören., af styr. f. Kristineh. E. Bank sedan 10, af Vänerns seglationsstyr. sedan s. å. och af styr. f. Hospitalet sedan 04.

GUSTAF WILHELM WESTBERG †. Stud.-ex. 39, jur. kand. 46, v. häradshöfd. 52, tf. p. ot.-sekret. i just.-revisionen 60, ord. 71—89, ombudsman i Sthlms stads Brandförsäkr.-kontor 69—83.

BROR ADOLF BECKMAN †. Löjtn. v. Verm. Fältjäg.-reg. 60, Genom- gick Mus. Akad. och tjänstgjorde 16 år som musikdirektör v. nämnda reg. samt såsom säng-, gymn.- o. ritlärare i Karlstad. Vid Lifförsäkr.-bolaget Nordstjernans bildande blef B. dess förste agent i Karlstad, 73 reseinspektör, 83 generalagent i Kristiania o. blef tjugo år senare öfverinspektör i Småland. Erhöll 96 bolagets guldmedalj. Utg. skrifter i försäkr.-trågor.

ANTON ERICKSON †. Stud.-ex. 69, prestv. 76, kyrkoherde i Gårdeby 90, i Väderstad 05. På sin tid led. af landstinget, sparbanksinspektör samt inneh. en del kommunala uppdrag.

ALBIN MOSSBERG †. Hemmansegare. F. d. landstingsman. o. nämnde- man. Led. af egodeln.-rätten. Kommunalman.

SVEN OLSSON †. Folkskollär.-ex. 76, föreståndare f. Ämåls priv. småskollärarinnesemin. sedan 87, lärare i Ämåls elementarskola f. fl. sedan 82. Ord. i Fattigv.-styr. 91—04, led. af stadsfullmäktige 91—08, led. af skolråd.

GUSTAF DANIELSON †. Utbildade sig inom pappersindustrien till en af vårt lands främste fackmän, var på sin tid anställd vid en del olika pappersbruk, senast vid Nvqvarns Pappersbruk, inna han 96 blef verkst. direktör för det nystiftade A.-B. Papyrus, hvars chef han vid sin bort- gång var. — Tog intitiativ t. bild. af Yngeredsiors Kraft A.-B. o. var led. af styr. Styr.-led. i Alstermo Bruks A.-B. m. fl. Ordförande i kommu- nalstämna, led. af kyrko- o. skolråd. Led. af Landstinget.

VECKANS DAGAR

18 nov. Sv. Teknologfören. hyllar Polhem. — Tågsamman- stötning vid Slottsbron.

19 nov. Svenska fotbollsförbundets möte. — Hudiksvalls nya läroverksbyggnad inviges.

— Posttåget Paris—Marseille plundras på flera säckar post- och värdeförsändelser uppgående till milliontal kr. värde.

20 nov. Ansökan konsession å uppförandet af en större Marconistation i Stockholm.

— Mordet på San Domingos president general Caceres. — Kolera utbryter i Toulon. — Stromboli i häftig eruption.

21 nov. Massakrer å Kinamissionärer i Sianfu.

22 nov. Snöstorm öfver västra Sverige.

23 nov. Stor eldsvåda i Karlskrona. — Kronprinsen undergår blindtarmsoperation.

24 nov. Svenska mosskulturföreningen firar 25-årsjubileum.

INNEHÅLL

Herman Rydin. — Porträtt och bilder för dagen. — Dockor för unga och gamla. — "I rosenvägen" af Nils Lago-Lengquist. — Kungsgatan, en ny trafikled i huvudstaden. — Femtio år sedan det första telefoneringsförsöket. — Nya ledamöter i riksdagens Andra kammare. VII. — Veckans porträttgalleri. — Vec- kans dagar.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskild medgifvande förbjudes vid laga påföljd.